

Вимушена міграція і війна в Україні

(24 лютого — 24 березня 2022)

Авторки: Ліліана Філіпчук, Наталія Ломоносова, Олена Сирбу, Юлія Кабанець

Протягом першого місяця повномасштабної війни з України виїхали [3,6 млн](#) людей. Ще близько 6,5 млн, [за оцінками Міжнародної організації з міграції](#), покинули місце свого постійного проживання і переїхали в межах країни. У перші дні до прикордонних пунктів пропуску до країн Євросоюзу, з якими межує Україна, насамперед до Польщі, утворилися кілометрові черги. Кожного дня кордон перетинали до 150 тис. людей. Не менші затори утворилися і на виїздах із великих міст, що зазнали бомбардувань уже в перші дні. За даними [Державної прикордонної служби](#), станом на 20 березня на кордонах із країнами ЄС суттєво зменшилася кількість черг на виїзд із України.

Проте не лише дістатися до кордону, а й виїхати зі свого міста у бік безпечніших областей для мешкан_ок багатьох міст України залишається складним завданням. Через недотримання гуманітарних коридорів і постійні обстріли російськими військами цивільних авто спроба виїхати з Маріуполя, Чернігова, Сум та інших міст може коштувати життя.

Аналітичний центр Cedos працює над моніторингом впливу війни на переміщення населення всередині країни та за кордон. Цією роботою ми прагнемо зафіксувати найважливіші рішення та події у цій сфері й окреслити основні виклики.

Для моніторингу ми використовуємо опубліковані нормативні документи, результати опитувань, повідомлення українських і закордонних медіа, представни_ць органів влади.

Цей матеріал складається з двох частин: про внутрішню та зовнішню міграцію. У першій частині ми наводимо доступні дані про кількість людей, які переїхали в межах України, та їхні шляхи евакуації; рішення українських і місцевих органів влади, що формують механізми прийому переселен_ок; зміни політик щодо внутрішньо переміщених осіб (далі – ВПО), зокрема у питаннях реєстрації та соціальної допомоги. У другій частині ми розглядаємо дані про кількість людей, які виїхали за кордон; рішення органів влади європейських держав, що встановлюють механізми прийому біжен_ок; а також ставлення до біжен_ок з України за кордоном.

У цьому тексті ми використовуємо слово «біжен_ка» для позначення всіх людей, які через війну були вимушені виїхати з України до інших країн – незалежно від того, чи вони отримали або подалися на отримання статусу біженця.

● Внутрішня міграція

Кількість ВПО

За оцінками на основі [загальнонаціонального опитування](#) МОМ, яке було проведене 9–16 березня 2022 року, з різних регіонів у межах України виїхала така кількість людей: 2 344 936 – схід, 1 936 839 – Київ та область, 1 302 022 – північ, 485 829 – південь, 220 243 – центр, 187 854 – захід.

Можна припустити, що **переміщення всередині країни відбувалося хвилями залежно від наявності бойових дій у регіоні чи населеному пункті**. За оцінками на основі вже згаданого опитування МОМ, 48% переміщених в Україні залишили місце проживання після початку війни, 45% залишили місце проживання, коли війна досягла їхнього району, а 5% покинули місце проживання в очікуванні конфлікту.

За оцінками МОМ, **найбільша частка людей переїхала до західного макрорегіону – більше 2,5 млн осіб. Дані, які публікують державні**

адміністрації в західних областях, втім, не збігаються з цими оцінками. Таку різницю можна пояснити тим, що тільки частина людей обирає повідомити про своє прибуття місцевим органам влади: найімовірніше, реєстрація відбувається у випадках, коли прибулі звертаються по допомогу з поселенням або по гуманітарну допомогу.

Попри недосконалість способу збору інформації, дані обласних адміністрацій демонструють значні диспропорції у кількості новоприбулих ВПО за областями. Станом на 17 березня 2022 року ОДА повідомляли про таку кількість ВПО: [Львівська](#) – 200 000, [Івано-Франківська](#) – 80 000, [Закарпатська](#) – 80 000, [Хмельницька](#) – 70 000, [Чернівецька](#) – 50 000, [Тернопільська](#) – 45 000, [Волинська](#) – 23 000, [Рівненська](#) – 20 315.

Частина ВПО продовжує переміщатися як у межах України, так і за кордон. [Майже половині \(44%\)](#) жител_ьок України довелося тимчасово розлучитися зі своєю сім'єю під час війни. Тож переміщення ВПО може бути пов'язане або зі спробами возз'єднання сім'ї, або, навпаки, із намаганням забезпечити найбільш вразливих членів родин (наприклад, вагітних жінок, жінок з малими дітьми) шляхом вивезення їх за кордон.

Частина людей вимушені покидати дім уже вдруге. **Серед областей та міст, які зараз перебувають у зоні активних бойових дій, багато таких, що ставали прихистком для ВПО з 2014 року.** За даними [Міністерства соціальної політики](#), у 2021 році було взято на облік близько 1,46 млн ВПО з тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим і Севастополя. Найбільша кількість ВПО [налічувалась](#) у Донецькій (512 тис.) і Луганській (282 тис.) областях, у Києві (163 тис.), у Харківській (136 тис.) області. [За даними Cedos](#), серед міст, де частка ВПО була високою до повномасштабного вторгнення РФ в Україну, – Северодонецьк (44% ВПО), Маріуполь (20%), Ізюм (13%), Буча (11%), Ірпінь (9%), Бердянськ (8%), Київ (5,5%) та інші. Усі вони зараз страждають від активних бойових дій.

Шляхи евакуації

Наявні способи евакуації – це евакуаційні потяги, які організовує Укрзалізниця, персональний автомобільний транспорт та евакуаційні автобуси з зони активних бойових дій.

Уже через кілька годин після початку повномасштабного вторгнення Росії Укрзалізниця [повідомила](#) про перші евакуаційні потяги, проїзд у яких був і залишається безкоштовним. Посадка [відбувається](#) у порядку живої черги з

пріоритетом дітям, жінкам і літнім людям. Щонайменше у перші тижні у потяги сідали більше людей, ніж було місць, багато пасажир_ок їхали стоячи або сидячи у коридорах. Зафіксовано щонайменше кілька [випадків](#) обстрілів евакуаційних поїздів і залізничної інфраструктури. За [інформацією](#) Заступника керівника Офісу президента Кирила Тимошенка, з 1 по 20 березня Укрзалізниця евакуювала 2,77 млн людей.

Щодо автомобільного транспорту, люди виїжджають власними автівками і на евакуаційних автобусах, які організують органи влади, а також волонтер_ки чи громадські організації — наприклад, [Free Belarus Center](#), [«Республіка Пілігрим»](#). Регулярні приватні перевізники здебільшого не виїжджають у близькі до бойових дій зони.

5 березня Ірина Верещук, міністерка з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, [повідомила](#) про відкриття перших двох гуманітарних коридорів з Маріуполя та Волновахи. **Відкриття цих і наступних гуманітарних коридорів з інших міст неодноразово зривала Росія.** Нині щоденно працюють гуманітарні коридори, але кілька з них регулярно не відкриваються. Наприклад, [23 березня](#) з 9 погоджених коридорів спрацювали 7. Станом на 22 березня гуманітарними коридорами [евакуювано](#) 211 тисяч людей, з яких 32 тисячі — з Маріуполя, за свідченням заступника керівника Офісу Президента Кирила Тимошенка.

Реєстрація ВПО

Деякі територіальні **громади розпочали реєстрацію внутрішньо переміщених осіб невдовзі після російського вторгнення та приїзду перших переселен_ок.** Так, Івано-Франківська громада [розпочала реєстрацію ВПО](#) 3 березня.

На той час національне законодавство про внутрішньо переміщених осіб не містило відповідних змін. Тому документи, які видавали ВПО у громадах протягом перших тижнів повномасштабної війни, мають тимчасовий характер і обмежене застосування: посвідчення або довідки діють лише на території конкретної області чи громади. Створену систему реєстрації місцеві органи влади використовували зокрема для обліку та фіксування обсягів гуманітарної допомоги (харчі, засоби особистої гігієни, одяг, взуття), яку видавали ВПО.

13 березня Уряд вніс зміни до [Порядку](#) оформлення та видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи ([постанова № 269](#)). Відтак **люди, які після [введення воєнного стану](#) 24 лютого перемістилися з**

регіонів, у яких ведуться активні бойові дії, визнаються внутрішньо переміщеними особами. Перелік таких регіонів міститься у [розпорядженні № 204-р](#), і наразі це Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Запорізька, Київська, Луганська, Миколаївська, Одеська, Сумська, Харківська, Херсонська, Чернігівська області та Київ.

Станом на 18 березня деякі громади не мали можливості сформувати відповідні електронні справи і не мали доступів до реєстрів та Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб, тому не могли видавати довідки одразу після внесення змін до урядової постанови. Наприклад, у [Рівненській громаді](#) формували попередні списки внутрішньо переміщених осіб, щоби пізніше розпочати видачу довідок. Очікувалося, що з 21 березня всі громади зможуть повноцінно розпочати роботу з реєстрації ВПО.

21 березня [Уряд анонсував](#) програму підтримки ВПО, що спрямована на видачу соціальної допомоги переміщеним, компенсацію роботодавцям за працевлаштування та компенсацію комунальних послуг особам і громадам, які надали прихисток безкоштовно. Зокрема, держава буде виплачувати кожній переселенцю мінімальну грошову щомісячну допомогу в розмірі 2 тис. гривень, а 3 тис. гривень — людям з інвалідністю та дітям.

Таким чином, **переселенки, які одразу звернулися до громад для реєстрації, тепер мають пройти реєстрацію повторно**, щоб їхні дані внесли до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб і щоб вони могли отримувати державну соціальну допомогу. Це може стати викликом для громад і потребує [додаткової комунікації](#). Може бути потреба у роз'ясненні, для чого здійснюється реєстрація та яку соціальну підтримку отримують зареєстровані ВПО.

Зафіксовано випадки, коли представники місцевих органів влади [повідомляють](#), що реєстрація є обов'язковою. Втім, оформлення довідки про взяття на облік є правом, а не обов'язком переселенків — адже для отримання довідки вони подають заяву. Крім того, переселенки, котрі вже перебувають на обліку, можуть у будь-який час подати заяву про відмову від виданої довідки ВПО (відповідно до ч. 1 ст. 12 закону «[Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб](#)»).

Механізми прийому ВПО: можливості громад і потреби переселених

При оформленні довідок ВПО та внесенні їхніх даних до відповідного реєстру у переселен_ок мають запитувати про актуальні потреби та фіксувати їх (відповідно до [постанови № 509](#)). Втім, бракує можливості цю інформацію аналізувати й узагальнювати. Також наразі не проводять опитувань про потреби ВПО. Тому можемо припустити, що в основному визначення потреб ВПО відбувається в індивідуальному порядку на основі усних звернень.

З іншого боку, у багатьох громадах України **вже був досвід прийняття великої кількості вимушених переселен_ок, що може бути корисним для визначення потреб ВПО**. Деякі громади почали готуватися до приїзду незадовго до 24 лютого: розгорнули міський штаб, організували роботу пунктів прийому людей та провели інвентаризацію житлових приміщень, щоб використовувати їх для поселення ВПО.

Наразі у створених або відновлених штабах працюють як працівни_ці органів влади, так і залучені волонтер_ки. Крім того, низка громадських і міжнародних організацій надають допомогу («[Українська волонтерська служба](#)», «[Карітас](#)», «[Платформа ТЮ](#)», «[Право на захист](#)»). Допомогу ВПО надають за такими основними напрямками:

- гуманітарна допомога: надання одягу, засобів особистої гігієни, продуктових наборів тощо (наприклад, [Кропивницький](#), [Вінниця](#));
- соціальні їдальні, безкоштовні або за низькими цінами ([Ужгород](#), [Івано-Франківськ](#));
- психологічна допомога для дорослих і дітей ([Чернівці](#), [Верховина](#), [Івано-Франківськ](#));
- транспорт: безкоштовні електронні картки для проїзду в громадському транспорті ([Тернопіль](#));
- юридичні консультації ([Львів](#));
- неформальна освіта, зокрема безкоштовні курси з вивчення української мови та розмовні клуби ([Львів](#), [Тернопіль](#), [Хмельницький](#)).

● Зовнішня міграція

Кількість людей, які евакуювалися за кордон

За даними Управління Верховного комісара ООН у справах біженців, з початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну 24 лютого **станом на 22 березня з України виїхали 3 626 546 людей**. Дані щодо кількості біжен_ок є приблизними й можуть змінюватися, зокрема ретроактивно.

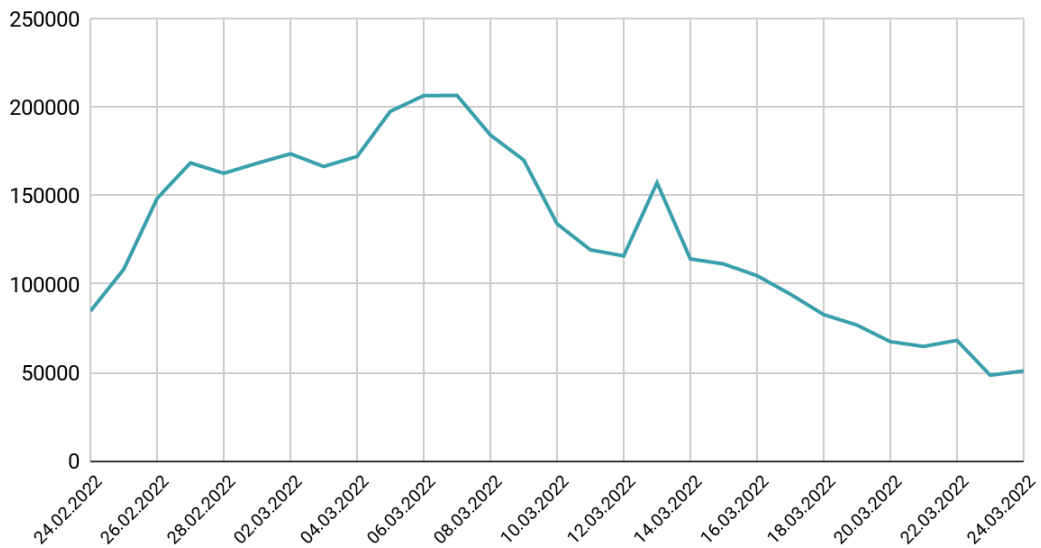
Найбільше людей виїхали з України у проміжку з 27 лютого до 9 березня. У цей період кордон України на виїзд перетнули 1 649 088 людей; щоденно з країни виїжджали понад 150 000 людей. 6 березня кордон перетнули 210 526 осіб, що є найбільшим показником за один день. З 17 березня кількість тих, хто виїжджає, поступово зменшується, що свідчить про спадання першої хвилі біжен_ок. В Управлінні Верховного комісара ООН у справах біженців [оцінюють](#), що всього **Україну можуть покинути орієнтовно ще 4 млн осіб**.

За даними пропускних пунктів на кордонах, станом на 22 березня кількість людей, які виїхали до країн, що межують з Україною, становить:

- **Польща: 2 144 244** (за [словами](#) представни_ць органів місцевої влади, люди з України переважно прибувають у найбільші міста Польщі, зокрема Варшаву та Краків, тому спроможність цих міст розміщувати біжен_ок поступово вичерпується, тож біжен_кам радять їхати в інші міста або в інші країни ЄС);
- **Румунія: 555 021** (ця цифра враховує також і тих, хто спершу виїхали до Молдови, а з Молдови — до Румунії);
- **Молдова: 371 104** (це найвищий показник кількості біжен_ок з України на душу населення, водночас у медіа [зазначають](#), що лише понад 100 тис. з них залишаються у країні);
- **Угорщина: 324 397**;
- **Росія: 271 254** (за даними уряду Росії, які можуть бути неправдивими; ймовірно, вони можуть включати людей, яких примусово вивезли з тимчасово окупованих територій України; згідно з [розпорядженням](#) Кабінету Міністрів України від 26.02.2022 року № 188-р, з 28 лютого всі пункти пропуску на українсько-російському кордоні закриті);
- **Словаччина: 256 838**;
- **Білорусь: 4938** (за даними органів влади Білорусі; ці дані можуть включати людей, яких [примусово вивезли](#) з тимчасово окупованих

регіонів України; як і у випадку з Росією, з 28 лютого всі пункти пропуску на українсько-білоруському кордоні закриті).

Кількість людей, які виїжджають з України за день

Дані: Управління Верховного комісара ООН у справах біженців

Для частини людей країни, що межують з Україною, є транзитними, бо вони прямують в інші країни ЄС, зокрема Німеччину, Австрію, Чехію, Італію, Францію, Іспанію, Португалію, країни Балтії тощо. Відносно невелика кількість україн_ок також шукають прихисток поза межами ЄС.

Оскільки всередині ЄС немає обов'язкового прикордонного контролю, оцінки кількості вимушених мігрант_ок з України у країнах ЄС, що не мають кордону з Україною, можна робити на основі інших джерел. Передусім це приблизні підрахунки профільних органів приймаючих країн, що ґрунтуються на кількості безкоштовних квитків на транспорт, виданих біженк_ам з України для переміщення країною, та/або на кількості людей, які скористалися автобусами, організованими національною владою, муніципалітетами чи громадськими організаціями, аби дістатися до цієї країни з Польщі, Словаччини, Румунії чи Угорщини. Альтернативним джерелом даних також є дані мобільних операторів. Про кількість біжен_ок з України у цих країнах можна говорити і на основі даних про реєстрацію у тих чи інших органах, передусім на отримання тимчасового захисту, а також на отримання соціальної допомоги та/чи реєстрацію у місцях тимчасового розміщення для тих, хто його потребує.

За [оцінками](#) Міністерства внутрішніх справ **Німеччини**, станом на 22 березня у країні перебувають близько 232 тис. біжен_ок з України. Водночас соціальна інфраструктура Берліна — одного з ключових міст, через які україн_ки потрапляють у Німеччину потягами й автобусами з Польщі та інших країн-сусідів України — [вже перевантажена](#), тому представни_ці органів місцевої влади радять біжен_кам їхати в інші міста країни. Біжен_ки, які вже прибули до міста і мають потребу у забезпеченні житлом, можуть бути розподілені до інших федеральних земель.

Міністерство внутрішніх справ **Австрії** [оцінює](#) кількість біжен_ок у 117 тис. людей (станом на 14 березня), водночас зазначаючи, що приблизно 75% можуть поїхати в інші країни. За перший тиждень реєстрації (14–21 березня) на отримання тимчасового захисту в країні [зареєструвалися](#) 17 тис. біжен_ок.

За [даними](#) мобільних операторів, до **Чеської Республіки** прибули понад 270 тис. біжен_ок з України. З них 205 тис. отримали після прибуття спеціальні довгострокові візи для перебування у країні; з 22 березня вони будуть замінені на посвідки про статус осіб, які отримали тимчасовий захист. За [словами](#) міністра внутрішніх справ Чехії, у країні вичерпуються спроможності приймати більше людей. Як і у випадку з Варшавою і Краковом у Польщі та Берліном у Німеччині, ключовим викликом для влади чеських міст є критичний брак житла.

За даними державного департаменту статистики **Литви**, станом на 24 березня як біжен_ки з України [зареєструвалися](#) понад 30 тис. осіб. У **Португалії** [станом на 22 березня](#) зареєструвалися для отримання тимчасового захисту 18,5 тис. біжен_ок з України. Втім, загальна кількість біжен_ок у країні може бути дещо вищою. За [оцінками](#) міністерства внутрішніх справ **Італії**, станом на 22 березня до країни прибуло понад 61 тис. біжен_ок з України. Міністерство внутрішніх справ **Франції** [оцінює](#) кількість біжен_ок у 26 тис., з них 10 тис. уже отримали статус особи під тимчасовим захистом. За [даними](#) прикордонної служби **Естонії**, станом на 18 березня до країни прибули понад 25. тис біжен_ок з України, приблизно п'ята частина з них прямуватиме далі до інших країн.

Приєм вимушених мігрант_ок з України у країнах ЄС

4 березня 2022 року Рада ЄС активувала [Директиву про тимчасовий захист 2001/55/ЄС](#), що дозволяє особам, які виїхали з України 24 лютого 2022 року або пізніше, перебувати в країнах ЄС, окрім Данії, протягом одного року з можливістю подовження до трьох років. Особи з таким

статусом отримують право на працю, повноцінний доступ до системи охорони здоров'я, освіти та соціальної допомоги.

Данія не зв'язана положеннями цієї Директиви ЄС через особливості членства країни у Європейському Союзі. Проте, 17 березня у Данії [ухвалили](#) спеціальний закон, положення якого подібні до Директиви ЄС (набув чинності 18 березня). Цей закон значно спрощує отримання притулку для біжен_ок з України і покликаний надати їм можливість якнайшвидше почати працювати, навчатися і отримувати соціальну допомогу після приїзду до Данії. Передбачена можливість отримати дозвіл на перебування на два роки з можливістю продовження на один рік.

Проте процес реєстрації в багатьох країнах лише розпочався, процедура та її тривалість відрізняється від країни до країни і в низці країн досі перебуває у процесі усталення. У багатьох країнах процес реєстрації для кожної окремої людини (від подання заявки до отримання тимчасового захисту) також може розтягуватися на тривалий час. Причина у недостатній кількості ресурсів у відповідних органів, аби приймати й обробляти велику кількість заявок. Великою мірою на це впливає попередній досвід конкретної країни щодо прийняття біжен_ок раніше, наявність відповідної інфраструктури та співробітн_иць, налагоджених механізмів взаємодії між органами влади.

Також **не всі люди, що були змушені покинути Україну, тікаючи від війни, наразі прагнуть реєструватися для отримання тимчасового захисту**. Власни_ці біометричних паспортів можуть вільно перебувати на території ЄС до 90 днів у статусі подорожніх, що не зобов'язує до жодної реєстрації. Ті, хто зберегли віддалену роботу та/або мають достатньо заощаджень, щоб забезпечувати себе кілька місяців, можуть не розглядати реєстрацію у такому статусі як нагальну необхідність.

Крім того, **у частині країн доступ до тимчасового житла можна отримати і без реєстрації на отримання тимчасового захисту**. Значна частина біжен_ок також знаходить прихисток у родич_ок, знайомих та у приватних помешканнях інших людей, які вирішили прийняти до себе біжен_ок.

Органи влади країн Європи заохочують населення надавати житло для біжен_ок з України й запроваджують ініціативи, які покривають частину витрат. Наприклад, Польща [прийняла закон](#) щодо біжен_ок з України, одним з аспектів якого є фінансова підтримка громадян_ок Польщі, які розмістили в себе біжен_ок, еквівалентна 9 євро на день.

Те саме стосується й отримання соціальної допомоги та базової медичної допомоги – у низці країн ЄС біжен_ки з України зараз можуть її отримати і без реєстрації на отримання тимчасового захисту.

Сам досвід перебування в іншій країні та взаємодії з бюрократичними інституціями там для багатьох людей, які тікають від війни, є новим.

Тому певна частина біжен_ок наразі не реєструються у тих чи інших органах, бо ще не розібралися, як це зробити, та/або мають певні страхи, пов'язані з такими процедурами – наприклад, що отримання статусу про тимчасовий захист перешкодить поверненню додому після закінчення війни.

Примусові переміщення людей до Росії

Наразі немає точних даних про кількість примусово вивезених людей з тимчасово окупованих регіонів України після початку повномасштабного вторгнення.

За [інформацією](#) Міністерства закордонних справ України, станом на 24 березня російська армія примусово вивезла до Росії вже близько 6 тисяч мешкан_ок Маріуполя; під загрозою депортації перебувають ще 15 тис. мешкан_ок Лівобережного району міста. Крім цього, у Генштабі Збройних сил України [повідомляють](#), що російські війська примусово евакуюють мешкан_ок населених пунктів у Луганській області.

[За даними](#) Маріупольської міської ради, вивезених людей спершу направили у так звані «фільтраційні табори», де перевіряли їхні документи й телефони. Згодом частину людей транспортували у російські міста, водночас доля інших невідома. [Повідомлялося](#) також про вилучення українських паспортів. Медіа Маріуполя [пишуть](#), що людям видають папери, у яких ідеться про те, що вони **не можуть покинути місце переселення щонайменше протягом 2 років і зобов'язані працевлаштуватися за вказаним місцем роботи**. У Головному управлінні розвідки МО України [зазначають](#), що примусово вивезеним україн_кам можуть пропонувати працевлаштування на Сахаліні. Крім того, [за інформацією](#) Міністерства закордонних справ України, 19 березня російські військові вивезли з тимчасово окупованих територій Донецької та Луганської областей 2389 дітей.

Примусове переміщення та працевлаштування, позбавлення документів і права на свободу пересування порушує норми міжнародного гуманітарного права та є воєнними злочинами, зокрема

згідно з Женевськими конвенціями і Римським статутом Міжнародного кримінального суду.

Сприйняття евакуйованих з України у приймаючих країнах

Згідно з [даними](#) Європейського соціального дослідження, проведеного у 2018 році, мешкан_ки країн Європи більш прихильні до мігрант_ок подібної расової чи етнічної приналежності. Це може пояснювати відкритість до біжен_ок з України і готовність з ними солідаризуватися.

Представни_ці органів влади країн ЄС і медіа неодноразово висловлювали солідарність і підтримку україн_кам і всім, хто тікають від війни. Вони зазначали, що Європа [вітає](#) і є [безпечним притулком](#) для людей, які покидають Україну. Крім того, Рада ЄС одностайно підтримала й негайно активувала Директиву про тимчасовий захист 2001/55/ЄС, що не було зроблено під час масових переміщень внаслідок воєнних дій у країнах Африки, Близького та Середнього Сходу.

При висвітленні міграційної кризи внаслідок повномасштабного вторгнення Росії в Україну частина кореспондент_ок західних медіа порівнювали біжен_ок з України з тими, хто тікали від інших воєнних конфліктів. Ці **порівняння переважно були расистськими щодо небілих біжен_ок.** Кореспондент CBS News [назвав](#) україн_ок відносно «цивілізованими» та «європейськими», зокрема у порівнянні з Іраком чи Афганістаном. Говорячи про біжен_ок з України, кореспондентка ITV News [зазначила](#), що Україна є Європою, а не «країною третього світу, яка розвивається». Крім цього, журналіст_ки [зауважували](#), що тих, хто виїхали з України, у медіа частіше характеризують як «біжен_ок», водночас тих, хто постраждали від воєнних дій в Африці й на Близькому Сході, переважно називають «мігрант_ками», що може мати більш негативну конотацію. Формування такого образу в медіа може впливати на ставлення до біжен_ок з України.

Просимо підтримати наближення перемоги через пожертви на допомогу [Збройним Силам України](#) та [гуманітарним ініціативам](#).

[Пожертви](#), які ми наразі отримуємо на власну дільність, будуть спрямовані на дослідження й аналітику стосовно впливу війни на цивільне населення.